

Nr 384.

Av herr **Hagberg** i Luleå **m. fl.**, om höjning av ortsavdragen vid den statliga beskattningen.

Skattetrycket blir allt hårdare för små och medelstora inkomsttagare. De lättnader för dessa inkomstgrupper, som 1947 års skattereform utlovade ha inte kommit till stånd på grund av skatteskalornas konstruktion och den försämring av penningvärdet som ägt rum. Sålunda skulle en beskattningsbar inkomst på 6 000 kronor enligt 1947 års skattereform, medföra en statlig skatt på 5,5 procent, men skatten på en inkomst med motsvarande realvärde 1951 hade stigit till 7,7 procent av inkomsten.

Genom tillsättandet av 1949 års skatteutredning har regeringen medgivit att en revision av nu gällande beskattningsregler är motiverad. Det förslag som denna utredning framlagt innebär sådana ändringar i den statliga beskattningen, att en sänkning av statskatten med omkring 480 miljoner kronor skulle komma till stånd.

Finansministern avvisar detta förslag, trots att budgeten överbalanseras med över en miljard kronor. Motiveringen är att statskassan måste ha kompensation för inkomstbortfallet och en ny utredning bebådas för detta syfte. I nuvarande läge, med flödande statsinkomster och en våldsam överbalansering av budgeten kunna vi inte ansluta oss till finansministerns ståndpunkt, som innebär att en nödvändig skattesänkning uppskjutes till en oviss framtid.

De lägre inkomsttagarna ha omedelbara behov av skattesänkning. För att åstadkomma detta utan långt dröjsmål anse vi att det första steget bör vara att höja ortsavdragen för den statliga beskattningen i minst samma proportion som penningvärdet försämrats sedan 1947 års skattereform trädde i kraft.

Det vore önskvärt att ortsavdragen fastställdes på grundval av en verklig undersökning av vad som kan anses vara ett skäligt existensminimum med hänsyn till nuvarande levnadskostnader. Beskattning av den inkomst som är oundgängligen nödvändig för existensen anse vi vara orimligt.

1949 års skatteutredning föreslår höjning av ortsavdragen för den statliga beskattningen för äkta makar i ortsgrupperna:

Ortsgrupp	I	II	III	IV	V
Från nuvarande kr.:	2 500	2 625	2 750	2 875	3 000
till kr.:	3 360	3 520	3 680	3 840	4 000
För ensamstående:					
från nuvarande kr.:	1 600	1 700	1 800	1 900	2 000
till kr.:	1 680	1 760	1 840	1 920	2 000

Enligt nu gällande skattelagstiftning reduceras ortsavdraget för ensamstående med den stigande inkomsten, men utredningen föreslår att det nya ortsavdraget skall bli ett fast avdrag.

Enligt detta förslag kommer man ändå inte ner till den nivå skattetrycket hade vid införandet av 1947 års skattereform. Enligt vår mening bör hela skattepolitiken omläggas, så att mindre och medelstora inkomstagare få väsentliga lättnader, vilket kan kompenseras genom hårdare beskattning av de verkligt stora inkomstagarna och monopolföretagen.

Då en sådan omläggning av skattepolitiken knappast kan komma till stånd detta år vilja vi tills vidare begränsa oss till förslag om höjning av ortsavdragen.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås,

att ortsavdragen vid den statliga beskattningen fastställas till följande fasta belopp:

Ortsgrupp	I	II	III	IV	V
Äkta makar kr.: .	3 800	3 950	4 100	4 250	4 400
Ensamstående kr.:	2 500	2 600	2 700	2 800	2 900

samt

att dessa bestämmelser träda i kraft från och med den 1 juli 1952.

Stockholm i januari 1952.

H. Hagberg.

Erik Karlsson.

Gerda Nilsson.

Gunnar Dahlgren.